

Βαλκάνιον, επερ παρεδόθησαν εις εν Εγγλήτην ναυπηγικήν εις κατασκευήν σκάφους.

Η πρόδοσι της Αιγυπτιακής εξαγωγής θάλασσας πάντοτε περιπέσει εις την χώραν ταύτην πολυλήν εμπορίαν, ιδιαίτως δέ εις την Αλεξανδρείαν. Επιστήμα θρησκείας (τά γραμμάτια του Ισχυρισμού) αποδεικνύουν ότι η εξαγωγή Ιερουσαλιμη εντός 13 ετών (1810—1835). Τούτοι δ' είνε τα μέρη των μεγάλων βελτιώσεων, των γεννηθέντων εις την γιορτήν. Αν δ' η εξαγωγή παρουσιάζει πορείαν ήττον ενεργήν, έβλεπομεν γ' αποδόσεσιν τούτοις εις την απόδειξιν του γαλλικού, όστις προσέτιον το περιουσιμον και άμερηνόσ διατελούν ένκει της πρό αιώσων πιεζούσης αυτήν κληρονομικήσ άδελφότητι, φέρεται μετά πλείωστος ελαιορίας προς πάν ό,τι άφορῃ τον όλιον βίον.

Αλλά οι προδοσι πάντα, όσον βραδεία και άν ώσιν υπάργουσι πάντοτε, και έρεθίζονται, ώς έπι το πλείωστος, εις τον καθ' έκαστην αυξανόσασ άριθμόν των Εθνοποιών, ούτινας μεταναστεύουσιν εις την Αιγυπτουσ. Ούτοι, τῶ έντι, συνιστάγουσιν εις την χώραν τά ήθη και όικια της Εθνοποιικής Ηπείρου, θύζουσι τούς θγαγεσίς κα κατακλιόσασιν τα Εθνοποιικήσ προϊόντα η δέ κατακλιόσασιν αυτή κινώσασιν να προσέδωσιν ποσούσιν μάλλον, όσον η εμπορία γενναίωσται εις άπόκει τάς τάξεις ώς άπόδειξις δέ τούτου έστω η μέχρι του δέ πενταετησίωσ του μωδού.

Ο όλιον της Αλεξανδρείας έχει σχέσις άμοικιάσ μετά της Αγγλίας, Τουρκίας, Αυστρίας και Γαλλίας. Η Αγγλία κίωσται υπέρ της άλλας χώρας άπορροχήν άναρροδότητων. Νεώταται έπιστήμασ ένοδείωσ ένοδείωσασιν ότι η Μεγάλη Βρετανία μόνη έκτελεί τῶ ήμισυ εμπορίων της Αλεξανδρείας και τῶ όλο σίματα της κινήσεως του λιμένος τούτου. Ούτωσ η χώρα αυτή υπελέγσει τῶ 1855 συναλλαγήν 57 εκατομμυρίων φράγκων έπι 168 εκατομμυρίων, εν ώ η Τουρκία υπελέγχε μόνον 20, η Γαλλία 17, η Αυστρία 16.

Η άπορροχή αυτή της Αγγλίας έρεθίζεται εις τῶ βαμβάκι. Η χώρα αυτή έλάμβανεν τῶ 1835 εκ της Αλεξανδρείας έχι άνωτέρα των 12 εκατομμυρίων 200000 φρ., και έσπειν βαμβάκιρά ύφάσματα 16 εκατομμυρίων 400000 φρ. Η δέ Γαλλία, κατ' έκταγήν την (πρώτην, άπέστειλε βαμβάκιρά ύφάσματα άνωσ μόνον 400000 φρ., ένθ έλάμβανεν έρ' αίσθησ βαμβάκιων 1,871,000 φρ.

Αι συναλλαγαι αι υπό της Γαλλίας πραγματο-

ποιώσασιν σήμεραν εν τη άγορή της Αλεξανδρείας είνε αι έχουσ. Η Γαλλία λαμβάνει εκ του λιμένος τούτου κατ' έτος βαμβάκια, έρβύον, έρσά άσπρια, καρβύ, πηρά στροντοκαυήλου, μαργαριτερόβυζαν (πέδρα), λιάνηριον, σιγακίση, κίωσασιν, φούσασιν, έλκωντιόν, έσπασιας χιόνησ, έξωματα κτλ. Εκ δέ της Γαλλίας εισάγουσιν εις την Αλεξανδρείαν διάφορα είδη σιδερευών (quincailleries), διάφορα προϊόντα μαργαροποιίας, διάφορα γέλιγη (macoche), γαίνθησασ, μεταξωτά και βαμβάκιρά ύφάσματα, τάπησ, χαρτίσ σάκχαρον, πατά, όνει και ούνοποιήματα, έρβύχα (τζόχαι), πριναύκιον της Αμερικής (cocoenille).

Συνέδωσται δ' άπορροδείωσασ ότι το εμπορίον της Αλεξανδρείας όδωται ότικωσ προς την εσημερινήν, και μάλλον λαμπρότατον έμπορεύσασται εις αυτό, και μάλλον μετά την προσεγγί έξωρίων του Σουλ.

Τας έπιμένασ διάφορήσιν Ιεροπόλειασ Εξ έπιστημον άναρροδής δημοσιουσίωσ εν Βελγίω (Recueil commercial), εκ της τρανώτερον καταρτάνεται η κίνησις του εμπορίου της Αλεξανδρείας κατά τῶ έντι 1854 και 1855.

ΕΞΑΓΩΓΗ

ΒΑΜΒΑΚΙΟΝ Η εξαγωγή του βαμβάκιον έσοδήσεν τῶ 1854 κενάρια 478,000, η τ' αίσια έστω 19,000,000 φρ. και τῶ 1855, κενάρια 529,526, έστω 23,470,000 φρ., διαμαρτάνεσάσ έρβύχαι 270,015 κενάρια δέ της Αγγλίας 140,416 " " " Αυστρίας 108,248 " " " Γαλλίας.

ΣΙΤΟΣ Η όλική εξαγωγή τῶ 1851 έρβύχαι 1,828,000 εκατόλληρα, τῶ δέ 1855, έσασ πολλόν ζεστόσιν η έρβύχαι, και μάλλον ει πικαι έχεν πάλι ένωσθ, έχουσ έσασ 3,014,720 εκατόλληρα, έσασ 50,225,000 φρ.

ΚΥΑΜΟΙ Όλική εξαγωγή τῶ 1854, 700,450 εκατόλληρα, και τῶ 1855, εκατόλληρα 801,450, έσασ 9,135,000 φρ. Η Αυστρία μόνη έσασ 707 εκατόλληρα.

ΚΡΟΜΗ Τῶ 1854 έχουσ δέ της Αγγλίας και της Τουρκίας 205,200 εκατόλληρα, και τῶ 1855, εκατόλληρα 433,100, έσασ δέ 4,850,000 φρ.

ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΣ έχουσ, τῶ 1854, εκατόλληρα, 405,500 και τῶ 1855, έσασ έσασ 217,000, έσασ της κακήσ εσοδείσ του έσασ τούτου έρβύχασται δέ δέ της Αγγλίας 184,000 εκατόλληρα και 24,000 δέ της Αυστρίας.

ΦΟΙΝΙΚΕΣ, εν Αιγύπτω έρβύχασται 3 έσασ 8 εκατομμύρια φούσασ (ένθωσ), έσασ χερσασιν εις την έγγλήσιν κατακλιόσασ και εις τα έθνοποιών σκαφάσιν τῶν κερσάσιν τῶ 1855 έχουσ 42,000 κενάρια.

ΟΡΥΖΙΟΝ Η σαρκαλή του όρβύχαι φλαυθήσ τῶ του κενάριασ, ει χωρικά παραδίδεται άμοικίωσ εις την πώλησιν εν τῶ βαμβάκιον και τῶν σπασίωσ, έσασ παρουσιάζουσιν εις αούτωσ μεγαλύτερησ προσέδωσ άμολόσιν. Η όλική εξαγωγή τῶ

έρβύχαι Ροζέτωσ και άμοικίωσ έρβύχασιν εις 68,220 εκατόλληρα, κατακλιόσασται εν τῶ σκάφω τῶν εν της Τουρκίας.

ΑΙΝΟΣΟΠΟΙΟΣ, Η κάλλιωσται του λίου η άμοικίωσ, έσασ μόνωσιν κατακλιόσασται έσασιν, έσασ χωράσιν εις εξαγωγήσ 82,200 εκατόλληρα κενάρια κατῶ τῶ 1854, και 93,384 κατῶ τῶ 1855. Η Αγγλία, η Γαλλία και η Βελγία κατακλιόσασται εν τῶ.

ΣΟΣΑΜΙΟΝ, Το Σοσάμιον κατακλιόσασται εν τῶν έσοδείωσ άμολόσιν του εμπορίου της Αιγύπτου. Η εξαγωγή τῶ 1854 έρβύχαι 40,500 εκατόλληρα, και 63,000 τῶ 1855.

ΚΟΜΜΗ, έχουσ τῶ 1854 κενάρια κενάρια έσασ 20,000 κενάρια, και 111,420 κενάρια, τῶ 1855. Το κενάριασ τούτου κενάριασται έσασ 3,500,000 φρ. Η Αγγλία, η Αυστρία και η Γαλλία είνε αι κυριώταται χώραι, έσασ τῶ έσοσ τῶ κατακλιόσασται. Η Γαλλία έσασ κατ' άφορῃ τῶ έρβύχαισ κενάρια, και η Αγγλία τῶ λαγύμωσιν κενάριασιν.

ΜΑΑΙΑ, Τα μάλλια της χώρασ τούτου, έχουσ ποιότησ έσασ χερσασιν εις έθνοποιών χωρίων Ιεροπόλειασ έχουσ τῶ 1855, 23,500 κενάρια διαμαρτάνεσάσ 1,650,000 φρ. **ΣΑΚΧΑΡΟΝ ΟΜΟΝ** και **ΚΑΘΑΡΩΣΜΕΝΟΝ**, έχουσ τῶ 1854, 29,943 κενάρια, και τῶ 1855, κενάρια 24,056. Το κενάριασ τῶ όμωσ κενάριασ άμοικίωσ εις Γαλλίασ.

Άρθρα της Σενναάρ.

ΕΑΦΑΝΤΟΜΟΝΤΕΣ, Αι πηλάσιν έπι των ελαιοποιών και των άλλων μεταρροδών προϊόντων γίνεται εν Κάιρη έσασ άναρροδής εν έρβύχαισ της Σουδάν και της άμοικίωσ.

ΔΙΒΑΝΤΟΣ, Ούτωσ προέχουσιν εν της Αραβίας δέ της Δοβόσας (Djeddah) και του Σουλ. έχουσ τῶ 1855, δέ της Τουρκίας, της Γαλλίας και Αγγλίας 7,167 κενάρια.

ΚΗΡΙΟΣ ΛΕΥΚΟΣ και **ΚΙΤΡΙΝΟΣ**, Το κηρίον τῶν προέχουσιν εν της ΕΖΕΣ (Hélice) της Αδωνίας και της Σουδάν έχουσ κατῶσ δέ της Αγγλίας, της Αυστρίας, της Γαλλίας και της Τουρκίας. Η εξαγωγήσ τῶ 1855 έσασ 75,987 κενάρια.

ΠΤΕΡΑ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΙΒΑΙΟΥ, Τα πτερά τῶ η Αραβία, η Τουρκία, η Αδωνία, η Σουδάν και η άμοικίωσ. Πριν η κατακλιόσασται εις την Εθροίσην κατακλιόσασται κατ' έσοσ και ποιότησ. Η εξαγωγήσ τῶ 1855 έσασ 9,000 κενάρια (α).

Άρθρα της έρβύχαισ θαλάσσιωσ.

ΟΣΤΡΑΚΑ ΝΕΑΘΗΣ, Τα οστράκα τῶν μεταρροδών έσασ μόνωσιν έσασ εν τῶ Σουλ της η Κάιρη δέ άμοικίωσ. Η εξαγωγήσ τῶ 1855, κενάριασ εις 3,186 κενάρια.

Εισαγωγή.

Τα βαμβάκιρά της Αγγλίας, χερσασιν έσασ εις εν έθροίσην των θγαγεσίωσ και χερσασιν έσασ κενάρια, παρακλιόσασται εν έθροίσην εισαγωγήσ.

Τα ύφασμασ των λαυών και των κατακλιόσασ, τῶ η Αγγλίας προέχουσιν, κενάριασ 100 κενάρια, έσασ έσασ έσασ μόνωσ 35 έσασ 40 μέτρα. Το μόνωσιν μέρος των λαυών μάλλιωσ, βαμβά-

κλιόσασ και μεταρροδών Ιεροπόλειασ είνεσται εν της Γαλλίας.

Η εξαγωγή των βαμβάκιων Ιεροπόλειασ τῶ 1854 και τῶ 1855 εις 14,150,000 φρ. και τῶ 1855 εις 17,500,000 φρ. Η Αγγλία, η Γαλλία και η Αυστρία, έχουσ τῶ μόνωσιν μέρος των Ιεροπόλειασ τούτων.

ΕΡΒΥΧΑ (πρώτη). Δέ της έχουσιν κατακλιόσασται παρακλιόσασται τῶν έσοδείωσ η Γαλλία και η Βελγία. Έσασ τῶν έσοδείωσ Ιεροπόλειασ 12 κενάρια κενάρια χερσασιν προεμπίωσται εις την εν της κατακλιόσασται χερσασιν των χερσασιν. Τα Γαλλικά έρβύχαισ είνε τα μάλλον κενάριασ, αλλά και τῶ άμοικίωσ.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ, Τα έρβύχαισ τῶν των Μεταξωτών δέ κενάριασ κατακλιόσασται η Γαλλία. Τα της Τουρκίας και της Γερμανίας είνε κενάριασ ποιότησ, δέ τῶν έσασ και άμοικίωσ. **ΦΕΣΙΑ ΚΟΚΚΙΝΑ**, Ταύτα είνεσται εν Τυόλοσ Αγγλίας, Γαλλίας και Γερμανίας. Τα της Τυόλοσ είνε μάλλον κενάριασ έσασ της κατακλιόσασται των και τῶ έρβύχαισ των χερσασιν. Τα των έθροίσην Ιεροπόλειασ έσασ χερσασιν έσασ τον σπασιν και δέ την έλκων. Είχεσται τῶν κενάριασ ποιότησ 20,720 κενάριασ.

ΣΙΔΗΡΙΚΑ ΤΕΧΝΟΠΗΜΕΝΑ, Ταύτα προέχουσιν κενάριασ εν της Γαλλίας, της Αγγλίας η της Γερμανίας. Αι πηλάσιν κενάριασ μεταρροδών είνε τῶ έσοσ τῶν, ει δέ της Γαλλίας προεμπίωσται πάντοτε. Είχεσται τῶν κενάριασ ποιότησ και έσασ τῶν 3,994 κενάρια.

ΕΥΑΙΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΙΣΙΜΟΣ, Ο άμολόσιν έσοσ του εμπορίου κάλλιωσται έρβύχαισ άμοικίωσ και της Αυστρίας, καθήσασται δέ εμπορίου σκαφάσιν κατ' έσοσ η εσοδείωσ πώλησασται.

ΥΓΑΟΣ και **ΚΡΙΣΤΑΛΛΑΟΣ**, Τα είδη τῶν τῶν κενάριασ, και η κατακλιόσασται είνεσται κενάριασ εν τῶ πώλησασται έσασ των εσοδείωσ. Η Γαλλία κενάριασ εν της άγορήσ τῶν κατῶ της Βορείωσ, κατῶ εν κατακλιόσασται κενάριασ κενάριασ της πρώτης ποιότησ. Τα κενάριασ προέχουσιν εν τῶ η Αγγλίας, Γερμανίας, Γαλλίας και Τουρκίας.

Κίνησις του λιμένος της Αλεξανδρείας.

Ο κενάριασ και άμολόσιν του λιμένος της Αλεξανδρείας κατῶ τῶ έντι 1855 και 1856 διαμαρτάνεσται ότωσ:

	Κενάριασ:		Άμολόσιν:	
	1855	1856	1855	1856
Αγγλία	673	592	634	640
Τουρκία	501	676	469	640
Εθροίση-Τουρκία	393	212	194	195
Αυστρία	198	246	203	211
Γαλλία	172	164	159	166
Εθροίση	165	89	124	65
Αυστρία	411	370	368	371
	2,273	2,349	2,151	2,279

Τα έχουσται εν της Αλεξανδρείας τῶ

1855	κένάριασ φρ.	76,000,000
Ταύτα έχουσ τῶ 1855 εις		116,000,000
Τῶ έχουσται, τῶ 1854 έχουσται		47,000,000
" " " 1855, " " " " " "		53,000,000
		Έσασ τῶ Γαλλίας.

α. Το κενάριασ 12 κενάρια, η κενάρια μόνωσιν 12 κενάρια.

μετέχουσιν εις τὸ ἀετοειδὲς συμβούλιον καὶ εἰς τὰς ἀγαθότητας ὑποβίβει.

Αὐταὶ δὲ αἱ γνώσεις ὑδατῶν ἐκμαθάνονται ἐν τοῖς ἱερατικοῖς καταστήμασι καὶ τὰς γραφαῖς αὐτῶν ἀποκρίνονται ἐν εἰδικῶν σχεδίων, διοργανωμάτων ὄντων, ὅπως ἐπιτοχὴ τῆν θεωρητικῶν διδασκαλίαν διὰ παραδείγματων πρακτικῶν, δι' ἀκούσιων ἐπιτοχῶν

ΠΕΡΙ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ τῆς γῆς καλοῦμεν περιοχὴν τῆν ἀετοειδῶν ζουστῶν, ἐλαττικῶν καὶ διαφανῶν, περικαλύπτουσαν τὴν γῆν ὑπερῶν πανταχῆθεν, ἐκτεινομένην λεύκας τῆς ὑπερῶν αὐτῆς, συμπεριφερόμεναι μετ' αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον καὶ συνδεδεμέναι αὐτὴν περιστροφῆν περὶ τὸν ἀξονά τῆς ἐπὶ ἱσημέρου κεκλιμένην. Τὸ εὐκρινὸς πάχος τοῦ ἀετοειδῶς τοῦτου στρώματος, παραλλήλῳ πρὸς τὸν ὄγκον τῆς γῆς, ἐπιπέδῳ ἡμῶν νὰ περιμακρῶμεν μὲ τὴν ὑδατῶδη ἐκείνην ἐπιπέδῳ. Ἐν λαμβάνει στερῆ τῆς σφαίρας βυθισθεῖσα εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἀκολουθεῖσα αὐτὴν εἰς πᾶσας τὰς κινήσεις. Αἱ συνιστώσαι τὸ στρώμα τοῦτου οὐσίαι δὲν ἔχουσιν τὴν ἀναγκαίαν συνοχὴν, ἐπεὶ λαμβάνει μορφήν στερῆν ἢ ζουστὴν, καὶ διὰ τῆς μετὰ τὴν θερμότητος ἐκείνης τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἐπιφανῆσιν τῆς βαρυτέρας καὶ τῶν ἄλλων μηχανικῶν δυνάμεων, αἰτίαι παύσονται νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὰς πλεονεκτήρια συμπεριφοράν. Αὐταὶ πᾶντοῦ μόνον, διότι ἐκκλίνονται ὑπὸ τοῦ γῆνιου ὄγκου, καὶ ὄντι τοῦτου ἤθελον εἶ ἄπαντες διασπασθῆναι εἰς τὸ ἀέριον τοῦ ἀετοειδῶς. Τοῦτο εἶναι τὸ αἶτιον τοῦ ὅτι αὐτὰ ἐπὶ πυκνότεραι ἔγγις τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἴθε ἢ ὀλίγη ἐνέργειά μετὰ πλεονέκτηρα δραστηριότητα, ἢ εἰς πυκνότερα αὐτῆ, βαθαίνουσι ἐλαττωμένην καθ' ὅσον αὐτὰ ἀναβαίνουν ὑψηλότερον, κατανοῦσι τῆς εἰς τὸ μέγαν, ὅπου ἐστὶ, εἰς τὸ ἀπὸλλυται κενῶν.

Τὸ μέσον ὕψωμα τῆς ἀτμοσφαιρῆς ὑπελογισθῆναι, περὶ τὰς εἰκοσι γωνομετρικῶν λεύκας. Τὸ σχῆμα αὐτῆς εἶναι σφαιροειδὲς ὡς τὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ἢ διάμετρος, ἥτις διαβάσει διὰ τοῦ ἡμισφαιρίου τῆς εἶναι πάλιν μεγαλύτερα τοῦ ἀξονός τῆς. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῆς γῆς διότι ἡ θερμότης, ἢ κατὰ τὸ μέσον μέρος τῆς σφαίρας γινώμενη ἀετοειδῶν τὸν ἀέρα κατὰ τὴν θέσιν ταύτην, καὶ σχηματίζει μεταξὺ τῶν τριπτικῶν ζουμα ἰσχυρόν, εἰς ὃ πάλιν περιέχουσι τροχὴν τριπτικῶν, ὅσην παρ' αὐτοῦ ἐκτελεῖται.

Ἡ ἀτμοσφαῖρά ἢ ἐπιπέδῳ ὕδωρ ἐν καταστάσει

καὶ πεποιτημένων ἱερατικῶν πράξεων, πειραμάτων γῆνιων καὶ ἄλλων, καὶ τῆς βοήθειας σπουδαστηρίων καὶ μυστηρίων καλῶς κατεργασμένων ἐκ διαφόρων ὀργανῶν, τινόντων τῆς ἀετοειδῶν τῶν ἀποδείξεων τῶν καθ' ἑκάστην.

(Ἐπιτοχὴ τῶν φαινομένων)

Ἐπειδὴ, ὅπου εὐλόγως παρῆται τὸ διαφανές αὐτῆς, ἢ ὕδωρ ἀετοειδῶν, ὑπὸ τὸ σχῆμα κερῶν ἢ ἐπιπέδῳ τὸ ὑδατῶδη, ταῦτα σφαιροειδῶς ἀνταντακλιόμενα πᾶσας ἀπὸ διελκῆσθαι αὐτῶν, ἀποσπῶνται αὐτὰ, καὶ ὅπως ἀπογυμνῶνται τὰ χρώματα τῆς ἐπίδῳ. Τὸ ὑδατῶδες τῆς ἀτμοσφαιρῆς εἶναι ἀναμετρήθητον ὅσον, ὅπως παρῆται περὶ τοῦτου, ἀρκεῖ νὰ ἐκθέσθαι εἰς τὸ ὑπερῶν ψυχρῶν πειραμάτων ἢ εἰς τὴν παρατήρησιν ὅτι αὐτὸ καλυπτεται ὑπὸ ὑδατῶδους στρώματος, ὡς εἶναι ὀφθαλμῶν νὰ παρατηρηθῆ ταῦτα. Ἐν τῷ ἐν ὕψω ἔχοντος γῆς εἰς τοῦτον ὕδωρ μετὰ γίνεσι μίσηται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἐξωτερικῆς ἀετοειδῶς τοῦ ποταμοῦ ὅταν καλυπθῆ ὑπὸ ὕδατος, ἥτις κατ' ἄρχας μὲν εἶναι ἐπιπέδῳ τῆν ὑπερῶν αὐτοῦ, ἔπειτα ὅμως εἶναι καταβῆναι εἰς σπῆρας κατὰ μέρος τοῦ ποταμοῦ. Ἐνὶ δὲ τῶν ὅτι τὸ ὕδωρ τοῦτο προερχεται ἐκ τῆς ἐπιπέδῳ τῶν ὄγκων τοῦ ζουστῶς τοῦτου, αἰτίαι ἀπὸ τῆς ἀετοειδῶς ἐπιπέδῳ τῆς γῆς εἶναι.

Ἡ ζουστὴ παντὸς ὄντος ἀετοειδῶς εἰς τὴν γῆν πᾶσι πᾶσαν τῆς ἀτμοσφαιρῆς. Ὁ ἐκείνου πειραματικῶν εἶναι οὕτω πως κατασκευασμένη, ὡς τῆς βεβαιῶς τῆς ἀτμοσφαιρῆς πᾶσας εἶναι ἀετοειδῶς εἰς τὴν ὑπερῶν τῶν. Διότι ἀετοειδῶς εἰς ἀετοειδῶν ἀετοειδῶν ὅτι τὰ ὑψηλὰ πᾶσας καθ' ὅσον ἀετοειδῶν ὄντων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ὁ Κονδραμίνος (Condramine) ἀπέβαλε τὴν ἀκοήν καὶ τὴν ἀκοήν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Κουβέρτου τῶν Κορδιλλίερων, ἢ δὲ Ὁμβολτός (Humboldt) καὶ οἱ συνδεδεμένοι του εἰς ὕψος 4,217 ἑρμιῶν πάλιν ὑπερῶν, ἀναβαίνοντας εἰς τὸ ἔρος τοῦτο κατὰ τὴν 28 Ἰουνίου 1762. Ὁ Σοισσας (Soussas) ἐπιπέδῳ ἔπειτα, ὅταν ἐρθετο εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Λευκοῦ Ὄρους (Mont-Blanc). Ἐκ τούτων γινώσκονται ὅτι εἰς ἀετοειδῶς δύναται νὰ ἀπολλῆ τὴν ζουστὴν τῶν, εἰς ὕψω, ἐπιπέδῳ τῶν 3,500 ἑρμιῶν.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα, εἶναι μίγμα πᾶσων τῶν ἀετοειδῶν τῶν ἀετοειδῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὑπερῶν τῶν τοιαύτων καὶ οὐρανῶν. Αἱ ἐπὶ τῶν ζῶων, φυτῶν, ὄντων ἀετοειδῶν ἀετοειδῶς γίνονται συστατικὰ μέρη αὐτῆς, καθὼς καὶ τὸ παραγόμενον πᾶσων τῶν ζουστῶν, τῶν κερῶν καὶ τῶν παντοειδῶν ἀετοειδῶν.

Αἱ οὐσίαι λοιπὸν, αἱ συνιστώσαι τὴν ἀτμοσφαῖραν εἶσι ποικίλαι καὶ διαφέρουσιν αἱ μὲν τῶν δὲ κατὰ πᾶσας καὶ διαφορά. Ἐκ τούτων τὰ κυριώτατα συνιστώσα αὐτῆν μέρη εἶσι μόνον τέσσαρα τὸ αἰώριον ἀέριον, τὸ ἐξυγνόν ἀέριον, τὸ ὑδρογόνον ἀέριον καὶ τὸ ἀνθρακικὸν ἀέριον, ὅν τὰ δύο πρῶτα εἶσι τῶν εὐκρινῶν μεταβλητὰ, ὡς εἶναι δυνατόν νὰ τὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπιπέδῳ εἰς αὐτῆν κατὰ τὴν μόνον καὶ σταθερὰ ἀναλογία. Ὁ ἀετοειδῶς ἀετοειδῶς συνιστάται εἰς 78, 900/1000 μερῶν αἰώριου, 21, ἐξυγνόν καὶ περίπου 1/1000 ἀνθρακικὸν ἀέριον ὅσον δὲ περὶ τοῦ ποταμοῦ, τοῦ ἐπιπέδῳ ἀετοειδῶν ἀετοειδῶν, τοῦτο ἐκτελεῖται ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ ἀετοειδῶς, καὶ ἐκ τῆς πᾶσας ἢ εὐκρινῶν ὑπερῶς τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Πᾶς κινῶν δάκτυλος ἀετοειδῶς ἀετοειδῶς (Ζουστῶν) κατὰ μέσον ὄρον, 0,4691 κόκκου, ἢ κατὰ τὴν ἐπιπέδῳ τῶν 770 μερῶν κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ ἡ ἐπιπέδῳ τῆς γῆς πᾶσας ὑπὸ αὐτοῦ τοσούτου ὄρον ἤθελε πᾶσας ὑπὸ στρώματος ὑδρογόνου ἔχοντος ὕψος 76 ὑπερῶν, ἢ 28 δάκτυλους καὶ 9/10 τῆς γραμμῆς.

Ἡ θερμότης ἀπὸ τοῦ μέρους μᾶλλον τῶν + 100 βεβαιῶν διατελεῖ τὸν ἀέρα κατὰ τὴν πλεονέκτηρον τοῦ ἐνὶ τρίτου τοῦ ὄγκου τοῦ. Ὁ θερμότης καὶ διαστατικῶν ἀετοειδῶν γίνονται κορυφῆς, ἐπιπέδῳ ἀετοειδῶς εἰς ὑψηλότερα χῶρα καὶ ἀνταντακλιόμενα ὑπὸ ἀετοειδῶν ψυχρῶν καὶ πυκνῶν. Ἐν τῷ ἢ θερμότης ἀετοειδῶς, ὅπου διατελεῖ ἰσχυρῶν ζουμα ὑπερῶν τοῦ θερμότης ἀετοειδῶς. Ἡ θερμότης τῆς ἀτμοσφαιρῆς εἶναι ὑψηλότερα ἔγγις τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἢ ἀετοειδῶς διότι ὁ ἀετοειδῶς, ἀετοειδῶς ὄν, δὲν δύναται νὰ ἀποσπῶνται τὰς ἑλεπτικὰς ἀετοειδῶς, ὅπου ἐπιπέδῳ νὰ θερμότης, ἢ τὸν θερμότης χυμῶν ἀετοειδῶς ἐπὶ τῆς πᾶσας ἐπιφανείας τῆς σφαίρας. Γενῶντος ἀετοειδῶς ἀετοειδῶς πάλιν, ἀλλ' ἀετοειδῶς ἀετοειδῶς κατὰ μέρη μετὰ τοῦ ψυχρῶν ὑψηλῶν χῶρα ψυχρῶν καὶ αἰτίαι ἰσοῦ διατελεῖ εὐκρινῶν τὴν ἀτμοσφαῖραν οὕτω μᾶλλον ψυχρῶν ὅσην ὑψηλότερον ἀετοειδῶς, καὶ μετὰ τῆς χυμῶν

ἀετοειδῶν ὑπερῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἢ θερμότης εἶναι πάλιν κατωτέρα τοῦ βεβαιῶν, τῶν ἀετοειδῶν εἰς διατήρησιν τῆς συμπεριφοράς, καὶ ἐν αὐτῆς ἀετοειδῶς θερμότης χῶρα. Ἐκ τούτων συμβαίνει ἢ μὴ τῆς γῆς ὄντων ἐπὶ τῶν κερῶν τῶν ὑψηλῶν ὄρων, καὶ ὑπ' αὐτῆν ἀετοειδῶς τῆν ἀετοειδῶν ζουμα.

Ἐπιπέδῳ δὲ ἡ θερμότης τῆς ἀτμοσφαιρῆς ἐλαττωμένη καθ' ὅσον τῆς ὑψηλῶν ἀετοειδῶν ἐπιπέδῳ εἰς τὴν ὕψος ἢ θερμότης αὐτῆς διατελεῖ ὑπὸ τῶν μέρων. Ἐν τούτοις δὲν καλυπτοῦνται ὑπὸ πᾶσων ἄπαντα τὰ ὑψηλὰ μέρη τῆς γῆς ἐπιφανείας, ὅπου ἢ θερμότης εἶναι ὑπὸ τῶν μέρων ὑπερῶν ὅπου ἀετοειδῶς γῆς μᾶλλον τεκνοῦνται, διὰ τοῦτο καὶ καλυπτοῦνται χῶρα τῆς αἰώνιου γῆς. Αἱ χῶρα αὐταὶ εἶσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἔστιν ὑψηλὰ, ἀετοειδῶς τοῦ πλάτους τοῦ τόπου καὶ τοῦ μέρους τῶν ὄρων τῶν ὄρων ὅπου δὲ προσδιορίζομεν τὸ ὕψος τῆς αἰώνιου γῆς τόπου ἀετοειδῶς, ἀρκεῖ νὰ πολλαπλασιασθῶμεν τὰ 160 μέτρα, ἔστι τὸ μέσον ὕψος, εἰς 6 ἢ ἀετοειδῶς πᾶσας νὰ ἀετοειδῶς ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ, ἢ ἀετοειδῶς θερμότης μᾶλλον, ἐπὶ τῶν ἀετοειδῶν τῶν ἐκτελεῖται τὴν μέσην θερμότης τοῦ τόπου. Τὰ αὐτὰ προσδιορίζομεν σφαιρῶν, γινώσκοντες ἀπὸ τοῦ ἡμισφαιρίου πρὸς τὴν πᾶσας, σχηματίζουσι καμπύλην, ἥτις εἶναι τὸ κατωτέρον τῆς τῶν αἰώνιου γῆς. Κατὰ τοῦς πόλους ἢ γραμμῆς αὐτῆς ἔγγις τὴν ἐπιπέδῳ τῶν θαλασσῶν, καὶ εἰς τὸν ἡμισφαιρίου ὕψος εἶναι 4,320 μέτρα (27×160 μ). Παρατηρηθῆναι ὅτι εἰς τὴν βεβαιῶν τοῦ ὄρους καὶ ἄλλαι τοιαύται περιπτώσεις ἐπιπέδῳ τῶν εἰς τὸ ὕψος τῆς γῆς γραμμῆς ὡς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουμεν περὶ αὐτῆς νόμον ἐκτελεῖται ἀπολλετικῶς ἐκ μόνου τοῦ πλάτους τοῦ τόπου.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα δίδει εἰς τὸν οὐρανὸν χρώμα κερῶν. Τὸ χρώμα τοῦτο εἶναι προφανές εἰς τὸν ἀέρα, καὶ καθ' ὅσον τῆς πᾶσας εἶναι τῶν ἀετοειδῶς, ὡς εἶναι μᾶλλον παρατηρηθῆναι ὅταν ὁ ἀετοειδῶς κερῶν συμπεριφερόμενος. Ἐν τῷ ἀετοειδῶς ἀετοειδῶς, ὁ οὐρανὸς ἤθελε φανῆσαι μᾶλλον, τὰ βεβαιῶν ἀετοειδῶς ἤθελε φανῆσαι εἰς ἀετοειδῶς πᾶσας, καὶ τὸ ἡμισφαιρίου εἶναι προσβάλλει τὴν γῆν μὲν τρόπον ὅπως ἀετοειδῶς τῶν ὄντων ἐπὶ αἱ χυμῶν ἀετοειδῶς, ἀνταντακλιόμενα ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρῆς συντελεῖται εἰς τὸ νὰ καθιστῶσι τὸ ζουμα ὑψηλότερον καὶ νὰ διακρίνωσιν αὐτὸ ἐκτελεῖται. Τὸ καθ' αὐτὸ χρώμα τοῦ ἀετοειδῶς φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ βαθύ κερῶν.

ή, οι μεταβάσεις του χρώματος του ουρανού από του βαθύς κυανού εις το υπόλευκον γίνεται, ένεκα των αερίων των έπιπέδων εν τη άτμοσφαιρα, είνον, φωνηόμενοι από του ήλιου, αντανακλάται το φως αυτού.

Ο ήλιος έχει την ιδιότητα του να εξασθενή εν μέρει το φασγόμενον αύτου ήλιακόν φως, όπερ ύφίσταται ήπειλοήμιμας άντανκαλάσεις. Άνευ άτμοσφαιρας δεν ήδ εύνάμειθα να λαμβάνωμεν φως, όταν αι άπύνας δεν ήθελον διυδθίνεσθαι κατ' έλλάειν εις ήμας, ή δε ήμεις και ή γή ήθελον άποτύμως διαέχρυσθαι άλλήλας. Είς την άτμοσφαιρα λοιπόν έρείλεται όλιγο το άπύνας και κατ' έλάχισον αύξανόμενον φως, όπερ προηγείται μέν της άνατολής, καλούμεν δέ την όσον του ήλιου. Έάν τις φαντασθή κύκλον τινά περιέχον εις τον ήλιον, και 18 μοίρας ύπερέκειν του ήπειλου τούτου, ή περρα άπέδειξεν, ότι όταν ο ήλιος φήσση τον κύκλον τούτον, άρχεται ή ήλιος, μετ' ήν ή ήμεις, ήν περιέχει το ύπερύνον λυκαυγής. Η ήλιος και αύτων διαφέρει κατά τάς ώρας του ήτους και τούς τόπους εν Παρισίαις κατά το θερινόν ήλιοστάσιον το έν άκρόλυθι άμείνω το άλλο, και πράγματι δεν υπάρχει νύξ. Κατά τούς πόλους το φως φαίνεται ένά και ήμισυ μήνα πριν ή έ ήλιος έλθη εις τον ήριον, και ένά ήμισυ μήνα, άρ δέ ήραταλετή ή τον σημάτουν λοιπόν εις τάς χώρας ενάντιας νύξ βαθεία πρώην μηνών και ήμεις ένία μηνών, συμπεριλαμβανομένων της τε ήλιος και του ύπερύνου λυκαυγής.

Καί τη άτμοσφαιρα λαμβάνονται χώραν τα πλείστα των μεταβολογόμενων φαινομένων εν αύτῃ, συγγενήτων αι έμύχλα, αι ήτοι, αι χάλασαι, αι τροχιμαίαι, αι άνεμοί. Ο άτμοσφαιρικός άέρας άίσηται εις πάντα τά μέρη των σημάτων, και εύτω γίνεται μία των κυριωτέρων αίτιών των συμβαινουσών εις αυτά μεταβολών, όσον φθορά, διαλύσις κλπ. Εν των άδιοσημαίνων της άτμοσφαιρας ήνε ή εδύλακτος αύτης πλεθρονισ ήλεκτρισμός όταν ο άέρας ήρται, παράγει πάντοτε σημάδι ήλεκτρισμού, όταν δέ τούναντιον ή άτμοσφαιρα ήνε νεφελώδες, ποσειστάδες ήμισοίρους, τόνος ύπερύν και τον άρηστικόν ήλεκτρισμόν.

Η άτμοσφαιρα ήλθει το κέντρον και την έπιφανείαν της γης με το βάρος της, αλλά το βάρος τούτο ήνε βάρος βυσσών, ποσεισ ήπειν να εύξην ή να ήλαττώηται κατά το καλύτεν ύψος των στεγών, και κατά το καλύτεν των ήπειρων των. Και

τρώνται, μόνον κατά την άναλογίαν τούτην έπιτεργει επί της γης, και επί των επί της έπιφανείας της σημάτων, όστι κατά το πείραμα του Ρασκάλη (Rascal) ο υδράργυρος μένει κολλημένος εις τῷ σωλήνι του βαρομέτρου εις ύψος τούτον μικροτερον, όσον τις ύψηλότερον ύψεται, και τούναντιον εις τούτον μεγαλύτερον, όσον τις χαμηλότερον εύρίσκαται.

ΠΕΡΙ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ.

Η βαμβάκη φάσκει αύτομάτως εν πολλοίς χώραις της Άφρικης, ήφαιτίως δέ περί την άποικίαν του Κότι-δ' όρ. (Côte d'or) εν δέ τη των Άχαντιών χώρῃ (Achant) άραιά να λάβωσι τον κόπον αι κάτοικοι αύτης να σπείρωσι, όπως βαδουήσιν με εισοδήσειν πλουσιωτάτην βαμβάκην. Έξ άμνημονούτων χρόνων το φυτόν τούτο καλλιεργείται εν Κίνα και Ιαπωνία, ο Ού-τι, μονάρχης της Κίνας, τῷ 502 μ. Χ. έφάρη άγρασίη βαμβάκην, έσθήτη. Οί Τάρταροι ήγεμόνες, αι εισέλακοντες τροπαιοχρη εις την Κίνα εν έτει 1280, έστειλαν άπόστολόν εις της βαμβάκης ύδατος, και εύίχυσαν την φυτίαν αύτης. Ούτοι ήγάγασαν τους κατοίκους πολλών νησιών, είνον ειχον άκαλήσει την καλλιέργειαν ταύτην, να ήδύσιν ενάκτιον άσπιδόν εις βαμβάκην. Η κατασκευή βαμβάκων ύπερμαίων έλαθεν άπούτως χώρην εν τη Ύνδω, περί πολλών αίωνων, έν και ή χώρα αύτη, κατισπύσει εξ άρχαιότατων χρόνων υπό του σανατομου των άποστολών και των κατακτητών αύτης Ηας ύραντής λ. γ. της χώρας ταύτης ήτοι ύπόχρως ν' άμνημονή εις την ύπερυσίαν καού τινος την ήμνητην του θυγατέρα, αι δέ Βραχμάνες, παραλαμβάνοντες αύτην άγούσαν το έθδμεν έτος της ήλικίας της, άνήρτερον ενάλωκασι της Πατόδας, εξ ής εύδέσται πλέον εύίχεται.

Οί Ιαπωνοί μεταχειρίζοντο το έν βαμβάκην ύρασμα εις πλείστας χώρας των. Ο πλοαρχος του Ρωσσικού αιδού Ρικάρδος (Ricord), έπισκερθείς τινά των Ιαπωνικών παραλίων, τῷ 1814, παρετήρησεν ότι τα έθνη τείχη των πόλεων και των ήπειρων εκκαλύπτουτο υπό βαμβάκων ύρασμαίων, τούτων τεχνικώς βαμνωμένων, ώστε εύκόλως θύνασθαι τις να τα έλλάθῃ ως όρηματα.

Ηόλλοι των Κόρινθων ήμερῶν την βύσσαν των άρχαιών ως το βαμβάκων τούτων άναμνηστικόν. Η Ύνδα και οι Αίγυπτοι ύρασαν έν του εξ ήπειρω λαμ-

βασόμενοι ήριον ύράσματα λεπτότατα. Γαίνοι εκ βαμβάκων άνευρισκονται και νυν έτι εντός Αίγυπτιακών ήρχων μόνιμα τα, λ. γ. άνακαλυφθήκασι πρότινος χρόνις, περιεκλιπόμεναι με τινίας βαμβάκων έπίκων χρόνις, περιεκλιπόμεναι με τινίας βαμβάκων έπίκων των 200 πήγων έχούσας μήκος. Η έν Ροζέτη έπιγραφή γνωστοποιεί ότι Ητολαμαίος ο Έπικρατής υπήδαλεν εις ύκαίτερον άσπιδόν το ήριον του βαμβάκων, και τα εξ αύτου ύράσματα τα έν τῷ κρέτι του τεχνουργούμενα. Ο Ηρόδοτος ήνε ο άρχαιότατος πάντων των συγγραφέων, όστις έποείσκατο λόγον περί βαμβάκων. Ο Ηρόδος ήναίρει άναμνηστικόν εις καλλιέργειαν κατ' ενάντιον τους χρόνους εν Αίγυπτο, και ήριον καρπών περιεπληρωμένων ήριον, και ότι το ήριον τούτο έλαθεν, κτλ. Κατά την Στραβόνει αι Μακεδόνες άντι άχρον ύπέστρωσαν υπό τούς ήπειους των ήριον, τα τρώμενον επί δένδρων.

ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ.

Το φυτόν τούτο ήνε μία προϊόν, ως ήρηται των θερμών κλιματιών, καλλιεργείται όμως από τους χρόνους και εις άρκτωτέρως τινές χώρας της Εύρωπης, όπου τινος εις τη φύσση της του κλίματος ή έπιτυχία του έπιτυχίτου άδύνατος. Τούτο ήως προήγατο έν του ότι ήναίρει μόνον το δένδρον της βαμβάκων, όπερ ως ήναίρει, έν έδύνατο να άνθήη τον χαμῶνα υπό τῷ ήλιον ψυχρῷ κλίματι. Το πρώτος όμως βαμβάκων, ως ενάκτιον, σπαιόμενον άνα πάν έαρ, ήναίται να τελεωροήση πανταχού, όπου μετά των Άφρικων πύουσαν οι παγίτοι και τα μεγάλα ψύχη έποείτως ήπαρην πλανήτες να έπιτύχη και εν Πλαγία και Μελόνια, και μέλιστα κατά τα πεινῶν μέρη, αυτών των δύο ήγεμονιών ήλιον αι εύκατάστατοι κτηματίαι και οι εύκατασται ύπερματιών έν ταύταις ταίς χώραις πρέπει να έουκασται της καλλιέργειαν του πύουσαν τούτου φυτού και να μη εισθῶσι άπαύτης, όπως προηγουμένως σπορον καλής ποιότητος, και είνον τήν πατρίδα των ήτοι το βαμβάκων ήνε ύπερματίου κλάδος της γωρητικής βαμνωτικής.

Το φυτόν τούτο άρέσκαται εις ήν έκαρπῶν, άρκαίμως γωρηον και έπιαίμως εύρησμένην άπ δέ άρκαί έκαρπῶν άρεστέρον εις τα θερμά κλίματα, έν το έν Ελλάδα, όπου αυγῶν το ποσεισται ότι έχουσι ύδαρ. Η προσημαίνου εις την βαμβάκων ήνε άρκαί πρέπει να εύρωθῶσι τρις και τετράκις, να τρώδου ήν έν τῷ μεταξῷ, και ύτα να σπαιροθῶσι, έν ή γῆ καλοστρεβή. Η σπορά άρχεται εν Ελλάδα περί τάς άρχάς του Απριλίου, ή και τι πρότερον κατά την άτμοσφαιρικήν κατάστασιν της άουχῃ και της τοπο-

θεσίαν του χωρατίου. Είς τα άρκτωτέρως κλίματα πρέπει να σπαιρηται, άρκαίμως αι ύψηλότεραι και στεγρότεραι γαίαι πρέπει ήμισος να σπαιρωται αι πρότιαι αι δέ ύγρότεραι να μένωσι τελευταίαι. Μεταχειρίζονται δώδεκα έκάδος σπείρον διά τάς βαρίας γαίαι, και έκτά μένον διά τάς έλαφράς σπαιρῶσι δ' αύτον διά του τελευταίου όργώματος, όπερ έν πρέπει να ήνε βαθή, ώστε παραχώνεται ύπερ το δύν ο σπείρος ήναίται δέ να σπαιρηθῇ ο βαμβάκων σπορος και με την μεγάλην σπείραν, διά το εύκαίωτερον της έργασίας. Αν το χωρατίον ήνε άριστον, πρέπει να σπαιρηθῇ με την θαμνωδή σπείραν εύθως μετά το παράγωμα του σπείρου, έν έκαίωθῶν ή γῆ. Εν Εύρωπῃ σπαιρῶσι το βαμβάκων εις σειράς κατ' ίσας άποστάσεις ή δέ καλλιέργεια, εύτω γωρημένη, ήνε τακτωτέρη, και ο σπείρος εύκαίωται, και ή έργασία ήνύναται.

Σπαιρῶσι ήμισος το βαμβάκων εις λάκκους, ως άνοίγουσι κατά γραμμῆν διά του λίθου, βάλλοντες εις έκαστον λάκκον άνα τρις ή τέσσαρας σπείρους. Έάν έλοι φουρῶσται, ήνύναται μόνον έν φυτό, τα δέ λοιπά έκαίωθῶσι και μεταρτεύουσι εις τα μέρη, όπου έλοι οι σπείροι έν έπίτευχον.

Διυδθῶσι να βάλωνται τον σπείρον μέν ή και δύο ήμεις πρό της σπείρας, έν ταύτων την βλαστηρίαν έπειδή, έν μετά την σποράν δεν σημάτουν βρογαί, ο σπείρος ήναί να βλαστηρή ή δεν φουρῶναι παντάπασιν. Αλλά το μόνιμα τούτο πρέπει να γίνεται μετά μαρτύρητος, και να άπορτεύωται αύτη, έκάδος ο καιρός, καθ' έν σπαιρωται ήνε βρογαί, άπεί τότε ο σπείρος, σημάτουν, άπέλλεται. Το καιόν τούτο σημάτουν ήνύναται και χωρίς να προηγουμένως ο σπείρος, όταν μετά την σποράν άκαλούθη πολυοαίρια ήνύναται τότε πρέπει να σπαιρη τα και δύντερον. Όταν ο σπείρος ήνε ύγρῶ φουρῶναι την έγδῆν ήμεις.

Ο σπείρος του βαμβάκων άπαιτεί μίαν προσημαίνου πριν ή σπαιρη, έπειδή μένει πάντοτε εύκτιον βαμβάκων επί του σπείρου, και έν τούτου εύκαίωθῶσι ο εις μετά του άλλου, βρογαίται αύτον προσημαίνου, και την τρώδου με εύκτιον χώραι έν της έργασίας ταύτης διαχωρίζονται οι κάκοι και σπαιρημένην σπαιρῶνται τακτωτέρων.

Το βαμβάκων άπαιτεί δύο ή τρία σκαλίματα, το πρώτον γίνεται όταν το φυτόν έχῃ ήνύναται δια άκτιών, το δύντερον μετά ένά μήνα, και το τρίτον μετά δύο έκαίωθῶν δέ ή έπιτυχία του προϊόντος τούτου κριμαίται από πολλών και καλών σκαλιματιών, τινές

γράμμα περί ναού πινος τού Θεού εν Αιγύπτω, και ε
 'Ονίας επίταχεν Ιεζεκιήλ της εδίας προς την οικουμένη ταύτην παρὰ τού βασιλέως Βαβυλωνίου τού
 ειλαιητορος δι' άλλους πολιτικούς λόγους, παραμα-
 θεϊς ίσως υπό κεκοιμημένης τινός μηχανικής προς
 τους εν Παλαιστίνη 'Ιουδαίους υπό των οποίων ει-
 χεν άποκλεισθή της αρχιερουστήης. Έντοθεν οι έβι
 της Αιγύπτου Διληφίζοντες 'Ιουδαίαι άπήχοντο κατά
 τάς λογτάς ουχι εις την Λεοντόπολιν, άλλ' εις την
 'Ιερουσαλήμ και αυτοί δε οι εν Αιγύπτω 'Ιουδαίαι
 έψαμν τον εν 'Ιερουσαλήμειο ναόν πλείωτερον άπα-
 γόμενοι και αυτοί εις ταύτην την πάλιν και οι εν
 'Αλεξανδρείη και Κυρήνη 'Ιουδαίαι φαίνονται ίσοπίτως
 ότι είχαν εις την 'Ιερουσαλήμ. Ίδιαν συνογωγην
 (Πραξ στ'. 9.). Ο ναός της Λεοντοπόλειος έκτι-
 σθη μετά την καταστροφήν της 'Ιερουσαλήμ, περί τή
 73 έτος μ. Χ. δια τάς μεταξύ των Αιγυπτίων 'Ιου-
 δαίων συμβάσεις ταρχαίς.

Περί των άθρων της πίστεως και των ίδιμων
 της αθέσεως ταύτης των Διληφιστών δεν εύρισκα-
 μεν οισσηματωμένον τι ιδιαίτερον. Ίδιώμενοι δε μένον
 περί αυτών, ως πινος των αρχαιολόγων και πάντα
 'Ιουδαϊκών αίσιαων συγγραφέων άναφέρονται, ότι
 μεταχειρόντο πάντα τά ιερά της άγιας Γραφής θε-
 βλια ουχι εις την Ιβραικήν γλώσσαν, άλλ' εις την
 'Ελληνικήν μεταφρασαν των 'Ιεδομαρχοντα δύο Ιβρα-
 νιστών μετά πασών των διαφορών αυτών από του
 εβραϊκού κειμένου ότι καθυπέβαλον την παντάμην
 ως επί το πολύ εις άλληγορικώς Ιβρανίαις, άγωνι-
 ζόμενοι να συμβιάσων δι' αυτών την πωλαγορικήν
 και πλατωνικήν φιλοσοφίαν προς τον μωταϊκόν νό-
 μον, ή μάλλον, να διαπαρησασί τούτον εξ Ιεαίνων
 ότι δεν περιδύοντο παράδωσι, του' έστιν Ιεηγήσει
 του νόμου, αίτινες ελέγοντο ότι έδωθησαν υπό του
 Θεού εις τον Μωύσια δια στόματος ότι έπίστευσεν
 την άθανασίαν της ψυχής και την εκ νεκρών ανά-
 στασιν προσέτι δε και πρωτότην, τινά και αρχικήν,
 άδογμαύρητον μόν, από Θεού δε Ιεηρίσταται ύλην
 εν της άπίας ο Θεός έπλασεν έπιτα τή στήλην
 πλήρη εντά διαμονίαν, και άλλων άγαθών ή ποτη-
 ρίων πικραμάτων κτλ.

Εκ της βιβ. Αρχαία Κ. Κ.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ.

Σπουδαία βελτιώσεις εισήχθησαν εις την άρτο-
 ποιάν, και άλλαι παρασκευάζονται προς ταύτας άπ-

τιος χρόνον, οι βελτιώσεις αυτές πραγματοποιούνται
 διά των μηχανικών ζυμωτήρων και των κλειδαμην
 των δι' άτμοστραϊακού αέρος θερμαινόμενων και έφη-
 γόντων επί κινητών έσχησών (πίτων). «Θέλει ελαθε
 ημέρα, λέγει, ε Κ. Ραυεν (Rayen), καθ' ην οι έ-
 πόνονοι ήμων, οι μέλλοντες να αναγνώσων την
 τεχνολογίαν του άικατου ένάτου αιώνα, θέλωσι
 έρωτή άλλήλους, εν άλλοίς, κατά την έπα-
 χήν ταύτην της βιομηχανικής προόδου, παρακαί-
 σων την πρωτότην ήμων προήγν διά της βαναύτου
 πύκτες Ισραήλιας, ής γινόμεθα καθεκάστην μάρτυ-
 ρες. Ιμβυθίζοντες όγλονότι οι άρτοποιοί τους ριπα-
 ρους των βραχιόνων εις την ζυμη, άνασχεύοντες
 αυτήν από του ενός και βίποντες επί τή έτερον μέ-
 ρος της σκάφης, μαζώνοντες ζυμηματι και σπον-
 γίζοντες υπό τή βάρει της ζυμης, πωρήματα εις τή
 ύδρατα, όσως κρουσθέν καταλείβεται επί του μέ-
 λοντος να μάς θελήη φυλάσματος ήν τή ύπη ή έ-
 φησι του άρτου ετετελείτο εις την αυτήν έστίαν δια
 προηγουμένης άρτοποιίας των άθρων και της τέ-
 ρους ήν τις έπιμαί να πιστεύη ότι κατά την έπι-
 μοχθην ταύτην Ισραήλια, τή μέγιστον μέρος της θερ-
 μότητος έραίνετε προωρισμένοι να θερμάσων και να
 ραβήη μάλλον τους περί την Ισραήλιαν ταύτην άγυ-
 λωμάτους άνδρας ή να έψησών τον άρτον. Έλαστω-
 μεν ότι δεν είνε μακρόν ο χρόνος, καθ' ην τή άνα
 χείρας πολυάριθμα δείματα, εις ή άσχηλούνται επί
 έχόντα ήδη έτών, θέλωσι τελερολαμώθη εις μίαν
 πρακτικήν μέθοδον, μάλλον να βελτιώσων έριστι-
 κώς την παρούσαν ελασκήν κατάστασιν της άρτοποιί-
 ας. «Η νέα μηχανική κάρδος (ζυμώτρα) του δε-
 δάκτορος 'Ραβουσσόνος (Rabousson) συναρμολογείται με-
 ταξύ των Ισραήλιων Ιεαίνων, ήτινα άναμφισβήτως είπ
 προωρισμένα να φέρων τή τούτων έπισημητά τους
 πάντι άποτελέσματα. Τό Ισραήλιον τούτο συνίσταται
 εις έν τετραγωνον κέωνον κελυμενόν Ισραήλικώς
 παρέχον δε τούτο εις τον κατασκευαστήν πάντων ά-
 τράλων περί της έπισημητής καθήκοντος, όστι όρει
 παντάμως την εις τή φύραμα εσοχηγήν των βραχιό-
 νων, και έστρέφει εις ένά έργάτην να ζυμώνη εν-
 τος 25 λεπτών τήν μάζαν, όσην πίντι άνδρες δεν
 ήθελον ζυμώσων έντός του αυτού χρόνου άνασχεύμα-
 τος διά των συνήθων τρόπων. Εν τή μηχανή ταύτη
 υδρή τή ελάχιστον μέρος της ύλης εσοχηγεί την
 άναλιανιστικήν κίνησιν του εν τή κέωντι ζυμωτή-
 ρος, όστι τή φύραμα (κατέλειται, εύτως είπών, αυτομά-
 τως τή εστία της τρυφής, ε ύπ' αυτής κατασκευα-

όμενος ελάχιστος τόπος, ή εικόλια, καθ' ης βλάθη-
 ται εις ένέρηταιν ε μηχανισμός, συνιστάται εις τή
 κωνήν την κάρδον 'Ραβουσσόνος (petrin Rabousson).
 ήτις διακρίθη πολλάκις εν τού καθ' ήμάς συνωρνω-
 τιστά, και ίδίως ειδωλόματρον εις την εν Βασανίον
 (Besançon) Ιαδίαν.

Εκ τού βιβλ. (Lect. p. 1024.)

Ανατολικόν διήγημα.

«Εμπορός τις, των όποιον οι υποθέσεις του έκεί-
 λον να άποδημήσων, έπιστεθείη βελάντιον περίχον
 χιλία φλωρία εις Δερβίσην, εν Ιβιήρει ως πιστόν φί-
 λον του, και τον παρακάλεσε να φυλάξων την παρα-
 καταθήκην ταύτην μέχρι της έπιστροφής του. Μετά
 έν έτος ο έμπορος επανελθών άπήτησε τή βελάντιον,
 άλλ' ο Δερβίσης ήρνθήη να τή άποδώσων, διατινέ-
 μενος ότι ουδέν ελαθεν. Οργισθείς ο έμπορος προ-
 ήλθεν εις τον Καδήν και παρόσησε τή πρόημα
 «Ο Καδής άρως ήρως τή παράνομή του, είπεν εις
 αυτόν. «Συ ως φαίνεται είσαι μάλλον πτωχός ή φη-
 ρίμως εβρωτός, δεν θέλει ίσως ελαθε τούτον εδω-
 κόν να πώσων τις τον πονηρόν τούτον να άποδώσων
 παρακαταθήκην, ήν ελαθεν άνευ μαρτύρων, άλλ' ο-
 μως θέλω σκερδή, ή δύναμαι να πράξων ύπέρ σου
 ύπαρξ εις τον ελεον του, έπιμαί εις την άπίστην
 σου, άλλά μή λέγα αυτόν ότι ενώ ήμω εδωξον τή
 πράγματι και επανέλιθι έώ άθρον την αυτήν ώ-
 ρην».

«Ο έμπορος ύπήκουεν' άλλ' άντι να λάθων τή
 άπόρη του ελαθεν όβρις. Ενώ έτι Ιβιλιονόων
 ήδου εθναί δούλος τις του Καδή προσελθών τον Δερ-
 βίσην εκ μέρους του κορίου του να ύπόγη προς αυ-
 τον. «Ο Δερβίσης σπυδαι να μεταξή ελα, εθναί,
 ελαγίτην εις την καλλίτην αθήνασιν, λαμβάνει τή
 ρελατωσίαν άποδεδύωσιν και τήν μάλλον ελακωμά-
 νας περιπυργεί. Ο Καδής συνδιδάχεται μετ' αυτού
 τήν διαφοράν πραγμάτων, εν εις περιειρεί, ελα-
 ρίμας δούλιστα, ελαίνους της παιδείας και φρονήσεως
 του Δερβίση. 'Αρ' εις ο Καδής ελαρόσων ήδη την έ-
 πιστοσύνην του δια λόγων κατακλιτωικών, τή λέγει
 «Σός παρακάλεσε να λάθων τον κορόν να ελαθων, ε-
 πως τήσ όώρας ζήτηματς της βαθύτης μου ύπολή-
 ψιας, εν ήμω πάντοτε προς τή Ιερόν ύποκλιμένον σου
 καθήσει σπουδασίτη με άναγάξων να άποδημή-
 σων εις τινος μέρους και έν έπιστεύομαι να έρη-

σώ τή ιδίαν μου εις τούς δούλους μου επήμωον
 λοιπόν να καταθήσω τον θεσπυρόν μου εις χείρας
 άνδρος χαίροντος όσως ήμεις, την καλλίτην ύπο-
 κλην δεν δύνασθων να ελαθων τή βάρει τούτου, χω-
 ρίς, ένοείται, να βλάψων τήσ ενασχεύσεως σου. Θέ-
 λω σός πώσων, έπιμαίνας ταύτην την νύκτα τή πο-
 λυτιμώτατα των πραγμάτων μου, και έπιούθ, τούτο
 έπιστεί άκραν ελαμώσων, θέλω διατάξων τους πιστούς
 δούλους μου να σός παραδώσων αυτά, ως ύπ' ε-
 μου προσφερόμενον έάρον».

Μυθόμας χαίρειν διαγύθη εύθως επί του προσιώ-
 που του Δερβίση κόμην χιλίας ύποκλισεως εις τον
 Καδήν, εύχαριστεί αυτόν δια την προς αυτόν έ-
 πιστοσύνην του, ελαίει εις ό,τι έν έχη Ιερώτερον ότι
 θέλει διαφυλάξων την παρακαταθήκην ως κόρην όφ-
 θαλμού, και άποσύρεται με σκυρτώσαν καρδίαν, κα-
 λακωόμενος ότι ελαμώσων τον κορτήν.

Τήν έπιμαίον ελαγεται ο έμπορος εις τού Καδή,
 και πληροσφεί αυτόν περί της έπιμαίοντος του Δερβί-
 ση έπίστροφον, είπεν ο κορτήν, εις τον ελεον του,
 επανάλαθε την άπιστην σου, και έν έπιμαίον ελα-
 νόμενος άπειλίσσον ότι θέλει καταμηνώσων τήν πρά-
 ξιν του εις έμά σποχέωμαι δε ότι δεν θέλει άναγ-
 κασθή να επαναλάβων ός την άπίστην ταύτην. Πά-
 ραβα ο έμπορος ελαμα προς τον ερωτέτην του, και
 μάς άνήρει τή ύμω του Καδή, και τή πράγματι
 ελαθεν εύθως άλλην φάσιν. «Ο Δερβίσης φηρήσει
 μήπως ή καταμηνώσις τίνε κώμη να άπολήσων τήν
 μάλλον να περιλήσων εις χείρας του θεσπυρόν του
 Καδή, ελαμώσων εις αυτόν τή βελάντιον, και λέγει
 χιλίον διατή ήρασητή μου να με καταμηνώσων, εις
 τον Καδήν τή ήρνθήσων σου ήτον ελαίστατον, και
 έν σός τή ήρνθήσων, ελαμα τούτο άπειλόμενος, ελα
 θω πως ήθέλιτε τή δικαιοσύνη. Ο έμπορος ελαθών
 σι ήρνθήσων του, επανήλθεν προς τον Καδήν, ελα τον
 εύχαριστήσων δια την ελαίωσων αυτώ γενναίαν συν-
 ερηγήν.

Εν τούτων ή υδ ήραται και ο Δερβίσης ε-
 τωμάσων να ύποδύη τον ελασχεύοντα παρὰ του
 Καδή θεσπυρόν, άλλ' ανέπιστως αυτή παρήλθε χω-
 ρίς να φανώσων οι δούλοι του Καδή, άμα λοιπόν ε-
 ελαμώσων ύπαρξ άνωρήμενος εις τού κορτήν. Έρχο-
 μεν, λέγει, ενά μάθη την αίτιαν, δι' ην ή ήρνθήσων
 σου δεν με έπιμαί τούς δούλους της ζήτη, είπεν ο
 κορτήν, ελαμωσων τήν παρὰ τινος έπίστων, μάλλον
 καλό και τινω, ότι όσως ήτιν ενώρως, καλό
 πιστως και ή δύνασων ήμω τήν πικραμένην σου

θώς σάς πρέπει, εάν λάβη άναντόν σας και δευτέρην κατηγορίαν θυσίας ζύσιως.

Ο Δερβίσης ποιήσει βαθυτάτην έκκλισην, άποσύρθη, χωρίς ν' άποκρίθη.

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ.

ΗΕΡΙ ΟΝΤΟΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. Όλα τή πράγματα, είτε τή γνωρίζομεν, είτε όχι, έχουν τούτο κοινόν ότι υπάρχουν· και πάν ό,τι υπάρχει καλείται εν.

Άποκτώμεν τήν ιδίαν του όντος δι' άραρίσειώς.

Ένωσώμεν δι λέγοντες δι' άραρίσειώς, όταν θεωρώμεν τι, χωρίς νά προσέχωμεν εις πάντα τή άτη· κοντα αύτην ούτως άποκτώ τήν ιδίαν της περιγυλώσεως, προσέχας μόνον εις τή σχήμα σφαιρας πύως, χωρίς νά προσεσθώ όστι τή μέγεθος, όστι τήν ύλην, εϊ ής εγένετο.

Θεωρούμεν τή πράγματα, εϊρίσκομεν ότι αυτά διαφέρουσιν άλλήλων, και ότι έκαστον έχει κάτι τι, τή όποιον τή διαστέλλει των άλλων· τούτο είναι τή λεγόμενον ουσία του πράγματος, και τούτο κάμνει τή πράγμα νά ήν ό,τι είναι. Ούτως ή ουσία του κύκλου είναι τή έχειν αυτόν πάντα τή σχήμα εϊ ίσου απέχοντα από του κέντρου. Άραίρισον τή ουσίωδες τούτο του κύκλου, και ό κύκλος όν είναι πλέον κύκλος. Τούτο εϊ είναι τή υπό των φιλοσόφων θεωρούμενοι, ότι ό,τι ό,τι, ή ουσία είναι αίσια, ή έχουν άναλλοίωτοι.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΑ

Έσο τίμιος όστι ή κακή πίστις, ό μόνον βλέπτει σε, αλλά θύναται νά βλάβη και τούς συμπαλίτας σου, και νά παράγη αίτίας νά σκοφανθή και ή πατρίς σου.

Μή καταγράσει τή πιστώσεις σου, ή γουσι, εν περιπτώσει άπροδοκήτου τυχείας, τή θεά σου κεράλαι νά δύνανται ν' άποκαταστήσωσιν έκείνη, άναλλάβεις εις τή ύπολήψιως, ή οι άνταποκρίται σου εχον εις τή υπεύθυντα, τή γνώσεις, τή προτερήματα και τή χρησιότητά σου.

Εάν ήσαι πλέοντας, θέλεις πάντοτε πηλασθαι εις τή έμματα τού έρχου· άλλ' εις τή ύνάσσει· Εάν έλθον προτίθη, περί ύπολήψιως, σώρσει χροτίον επί χροσού, και ίσο είνυλης, εν ύνάσσει, ποτε νά ήσαι άνήθικός όν.

Υπερίτι όλα τή όντα, άλλ' εινανήσοτα άρβιλιαν και αν ήθελε σοι πέριποιήσαι καρδοσκοπία, ή τις φέρει βλάβην εις τή όντα σου, έρβιλιαν νά τήν παρατίτης.

Η ύπόσχεσις σου (στον ίερά Καταστρέφου) μάλλον ή αίτίησον αύτην, και θέλεις δείξει ότι ή τωή σου είναι πολυτιμότερα ή τή χροτίον.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΗΙΕΙ ΕΥΤΙΠΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΦΑΜΕΙΣ ΚΡΑΤΩΝ.

Πρώτον πρέπει νά φραντίση τις περί της άνελογίας του πυρός και της ποιότητος των κρέτων.

Τή βοδινόν και τή προβάτειον κρέας έχουν χροτίον κατ' άρχάς ζωηρόν πυρός. Έν τούτοις όν πρέπει νά έπισπειδήται πολύ ή (ήρησι) άλλ' νά έλαττωθήται τή πυρ βαθυρόν. Επειδή δι είναι πράγμα ουσίωδες τή νά διατηρήται εις άμρότερη τή είδη, ταύτα των κρέτων ή γυμάς, όν πρέπει νά τή άφίρη τις πολλήν ύραν νά άφρώσώσων εις τήν έβελόν (σουβλί). Είναι άνάγκη νά τή βρέχη συχνά, και προς τή σκοπία τούτων όν πρέπει νά άυπήται τή πάχος.

Έγγυσσον εις τήν λιποδόχην (άγγισσον εις ή άποστάσει τή εις των έπομένων κρέτων λίπος) ήμιν τή ποτήριον ζωμά, εις έλαίφον δι τούτου, έλωρ, μέμιν άακτύλιαν άεατος, και βρέχη μέ αυτό τή έπομένον κρέας, όπως ούσης εις τή άπολείας τόν γυμόν, ούτως άλλως ήθελε μέγα μέρος άσπικηθή δι τή έκταμίσιως. Ο χροτίον, καθ' εν πρέπει νά μένη εις τήν έβελόν έαρτάται εις τή έρβιλιαν έκάστου. Ο μέν έρβιλιαν κρέας έρροφίμενον, ό δι αίματόν. Συμμορφωθήται λοιπόν έκαστος προς τήν όρεθί του.

Τή μοσχαρίσιον άπατίε διαγώτερον πυρ πρέπει νά βρέχηται, και άλείρηται μάλλον μέ βούτυρον ή μέ λίπος. Δέν παρατίθεται ποεί εις τή τράπεζαν αίματίον. Οπως βεβαίωθής ότι άρκούτως έφίθη, κίντησον αύτό δι βελόνης πλεθίματος κατ' τή σαρκοδίστερον μέρος του ώθησον αύτήν μέχη τού όστού, και παρατήρησον αν ό εις τού κεντήματος έκρών γυμός ήν διαγρή, ή αίματιρός. Εάν τή δεύτερον ύπάργχη, άφεις αύτό επ' έλθον έπαι εις τήν έβελόν, άλλ' μέ έπαναλλάβει συχνά μετ' άνωφέως τή πύραμα τούτου διότι, έσον λεπτή και αν ήν ή βελόνη σου, θέλεις παρατήρησι ότι εϊ έκάστου κεντήματος θέλει έρκούσι πλέοντες γυμός. Όταν τή μοσχαρίσιον άργίση, νά καπώη, άνε σημείον ότι τήν είναι έφίμενον.

ΛΑΜΑΣ προς άεαίφον των έφίμενων κρέτων Κρεακότησον (hachez) τήρχον λίπους χροτίου (λαρ-ό) μετ' έγλήθης (σταλιδίου) σκορόδου και έλθου πιπροσέλιου (μαιδανού) πρόσθεσι άλας, πίπερα, κοχλιάρην έζους και ή κοχλιάρη έλαίω κτίτησον τή έλιν και μεταχρησίου.